

DAL VÁGYAK GYÖTRELEMÉJÉN.

Mária! Álmokon áldott
Életnek drága virága!
Hallgass ma, kedves, e csendes
Bánatnak méla szavára!

Most nyílnak a kertek . . . Az élet
Láza lobog fel az éjben,
Álmokok máma az álmok
Álmodók szende szívében.

Titkos és mély ez az éjjel,
Láz minden szíven az álom,
Visz ma a sodra robogva
Életen át s a halálon.

Óh, szívem! Néma a harcod
Szemben e vad robogással
— S mi porba tiporva zokog ma:
Gyenge hang itt ez a lágy dal.

Gyenge e hang, amikor vak
Vágy paripái dobognak
S felsír a szíveket ejtőn
Vad muzsikája a holdnak.

Ezen a gyötrelemén,
Lázaknak gyötrelemén
Halott virág a reménység
Szívemen s holt vagyok én, én.

Halott virágok a vágyak,
Halott szerelmek az éjek, —
Mária! Álmokon áldott
Mélytüüzü, éjszemű élet.

Hasztalan hí ma e csendes
Bánatnak méla danája,
Elragad tőlem a lázak,
Vad vágyak vak paripája.

Visz, tovaüz, tovahajlja
Vére veszett-tüzű lángja,
Engem a porba tiporva
Sebez patája halálra.

Téged csak visz, tovavisz,
Kit éget e vaktüzű láz
S kit holtan a földre, a porba
A terhét elunva leráz.

Porból is sir ez az ének,
Mária! Vissza a porba,
Holt, aki hallja, — ha hallja, —
Holt, aki — hallga, — dalolja:

Mária! Hajdani élet
Hajdani drága virága!
Felelsz-e kedves e csendes
Bánatnak méla szavára?

Síron túl szólj valahára!

(Szentés.)

PALASOVSZKY BÉLA.